

РЕШЕНИЕ

№ 114

гр. Свиленград, 19.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СВИЛЕНГРАД, ПЪРВИ НАКАЗАТЕЛЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на тринадесети септември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Кремена Т. Стамболиева Байнова

при участието на секретаря Ренета Н. Иванова
като разгледа докладваното от Кремена Т. Стамболиева Байнова
Административно наказателно дело № 20225620200499 по описа за 2022
година

, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на глава III, раздел V от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление (НП) № 642676-F644619 от 21.06.2022 година на Началник на Отдел „Оперативни дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в Главна дирекция „Фискален контрол” (ГДФК) на Националната агенция за приходите (НАП), с което на ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул. „Христо Ботев” № 28, област Хасково, със съдебен адрес: град Хасково, ул. „Преслав” № 28, етаж 1, офис № 8, чрез адвокат М.Ф., представляван от Дарина Димитрова Паришева, за нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година), вр.чл. 118, ал. 6 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС), е наложено административно наказание „Имуществена

санкция” в размер на 500 лв.

ЕТ-жалбоподател чрез пълномощника си – адвокат М.Ф., моли за отмяна на обжалвания акт, тъй като бил незаконосъобразен, неправилен и издаден при допуснати съществени нарушения на процесуалния закон и при неправилно приложение на материалния такъв – не били посочени датата и мястото на нарушението, описанието на нарушението било непълно, неточно и неясно, Актът за установяване на административно нарушение (АУАН) би съставен в нарушение на основание чл. 40, ал. 3 от ЗАНН вместо по ал. 1, ЕТ-жалбоподател не бил извършил инкриминираното нарушение, следвало да се приложи нормата на чл. 28 от ЗАНН и не била налице вина по отношение на ЕТ. Претендират се разноси по делото.

В съдебната фаза ЕТ-жалбоподател, редовно призован, не изпраща представител. За него се явява адвокат М.Ф., която пледира за отмяна на обжалвания акт на основанията, посочени в Жалбата, като допълнително сочи, че при съставяне на АУАН не е посочено в какво качество участват свидетелите по Акта, липсвали дата и начин на констатиране на нарушението, вторият съставен Протокол не бил посочен като част от Акта, ЕТ-жалбоподател не бил извършил процесното нарушение и т.н. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират гласни доказателства.

Административнонаказващият орган (АНО) (въззиваемата страна) - Началникът на Отдел „Оперативни дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, редовно призован на посочения съдебен адрес: град Пловдив, ул.„Скопие” № 106, изпраща представител – Старши юрисконсулт Мария Костадинова, която в Писмено становище сочи че НП е издадено законосъобразно и че не са допуснати процесуални нарушения при издаването му, както и че не са налице предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Моли същото да бъде потвърдено. Претендират се разноси по делото. Представен е Списък на разноските.

В съдебната фаза се ангажират писмени и гласни доказателства.

Районна прокуратура – Хасково, Териториално отделение - Свиленград, редовно призовани по реда на надзора за законност, не изпращат представител и не вземат становище.

Съдът, след като прецени по отделно и в тяхната съвкупност събраните по делото писмени и гласни доказателства, установи следното от фактическа страна:

При извършвана от органите по приходите – свидетелите С.В. П.Х. и К. М. Б., оперативна проверка на 25.02.2022 година около 13.00 часа в търговски обект по смисъла на § 1, т. 41 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗДДС – бензино газстанция, находящ се землището на град Свиленград, кв. „Гебран“, област Хасково, поземлен имот (ПИ) 982028 (налична е по делото Скица), стопанисван от ЕТ-жалбоподател, посочените служители на НАП установяват около 13.40 часа наличие на нивомерна измервателна система с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство към НАП и че на дата 29.01.2022 година е получена доставка на гориво „Бензин А-95“ с количество 12 267 л., за което е подадена информация към НАП за документална доставка, но ЕТ в качеството си на лице, което извършва продажби на течни горива по чл. 3, ал. 2 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, не е предало на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в посочения обект на търговия на течни горива.

За констатираното е изготвен Протокол със серия АА и с № 0375556 от дата 25.02.2022 година, в присъствието на управителя на проверявания обект, който е и продавач – консултант, а именно: свидетеля М.Ж.Ж.. Със същия Протокол е указано представляващият ЕТ или упълномощено лице да се яви на 04.03.2022 година в Териториална дирекция (ТД) на НАП – Стара Загора за съставяне на АУАН, като представи документи.

Проверката приключва около 17.30 часа.

На същата дата около 18.45 часа свидетелите С.П.Х. и К.Б. се връщат на работното си място в град Стара Загора, където е извършена документална проверка на събраните доказателства, както и справки в масивите на НАП (налични по делото), от които се потвърждава извършването на посоченото по – горе нарушение. Проверката е документирана в Протокол със серия АА и с № 0375558, неразделна част от Протокол със серия АА и с № 0375556, което изрично е вписано. В този ред на мисли са неоснователни наведените от адвокат Ф. възражения в съдебно заседание, че Протокол със серия АА и с №

0375556 не е част от преписката.

Предвид констатираното непредаване на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверения обект на търговия на течни горива, в кръга на службата си, С.В. П.Х. – Старши инспектор по приходите в ГДФК, отдел „Оперативни дейности” - Пловдив при Централно управление на НАП, съставя против ЕТ-жалбоподател АУАН серия А N и с № F644619 от 04.03.2022 година. Това процесуално действие извършва и с участието на свидетелите М. Д. К. и Г.С. Г. и в присъствието на упълномощен представител на ЕТ-нарушител – Е.И.С. (с валидно Пълномощно, приложено по делото). В изготвения АУАН актосъставителят излага подробно описание на фактическото нарушение, както и на обстоятелствата по извършването му, като препраща към съставените Протокол серия АА № 0375556 от 25.02.2022 година и представляващия неразделна част от него Протокол серия АА № 0375558 от същата дата. Посочено е, че нарушението е установено на 25.02.2022 година и че мястото е бензино газстанция, находяща се в град Свиленград, кв. „Гебран”, област Хасково, ПИ 982028. А досежно квалификацията, нарушението правно квалифицира с разпоредбите на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, които вписва за нарушени. АУАН е редовно предявен и връчен на представител на ЕТ-нарушител – пълномощника Е.И.С., която в графата, касаеща възражения не вписва такива против констатациите в Акта.

Срещу Акта в законоустановения срок постъпва Възражение от представляващия ЕТ-нарушител – Дарина Паришева, в което е посочено че няколко дни преди доставката на процесното гориво е възникнала авария в системата за разтоварване, за която е уведомена НАП (Уведомлението е налично по делото). При разтоварване на въпросното гориво сондата не е отчела доставката, което наложило да се провери и коригира сондата. Сочи се, че въпросното гориво е заприходено в счетоводството и са отчетени всички продажби от тази доставка като се прилагат документа в тази насока, както и доказателства относно качеството на горивото, сервизното обслужване на нивомерната измервателна система.

Сезиран надлежно с така съставения АУАН, след получаване на

образуваната с него преписка, Началникът на Отдел „Оперативни дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, издава процесното НП № 642676-F644619 от 21.06.2022 година. В издадения санкционен акт, АНО възприема изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 6 от ЗДДС като препраща към съставените Протокол серия АА № 0375556 от 25.02.2022 година и представляващия неразделна част от него Протокол серия АА № 0375558 от същата дата и налага на ЕТ-жалбоподател административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500 лв. НП е редовно връчено на упълномощен представител на ЕТ-жалбоподател – Е.И.С., на 15.07.2022 година, видно от Разписката, инкорпорирана в самия документ и надлежно оформена – датирана и подписана с посочване на имената и качеството на лицето, получило документа. Възражения относно начина и формата на връчване на НП не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Както в АУАН, така и в НП е прието за установено, че ЕТ-жалбоподател е извършил нарушение по чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, тъй като не е предал на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверявания обект на търговия на течни горива. За това нарушение на основание чл. 185, ал. 2, вр.ал. 1 от ЗДДС на нарушителя е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500 лв.

Съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, АУАН по този закон се съставят от органите по приходите, а НП се издават от Изпълнителния директор на НАП или от оправомощени от него длъжностни лица. Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗДДС е установена предвид факта, че С.В. П.Х. заема длъжността „Старши инспектор по приходите” в ГДФК, отдел „Оперативни дейности” - Пловдив при Централно управление на НАП”. Видно от приетата като доказателство по делото Заповед № ЗЦУ – 1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, Началниците на отдели „Оперативни дейности”, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, имат право съобразно териториалната си компетентност да издават НП за нарушения,

регламентирани в чл. 185 от ЗДДС. Служебно известно е и персоналното заемане на тази длъжност от издателя на процесното НП.

Налична е по делото Справка от Търговския регистър относно актуалното състояние на ЕТ-жалбоподател.

По делото бе допуснато и разпитано в процесуалното качество на свидетел лицето М.Ж.Ж., която установи пред настоящия Съдебен състав, че нивомерната система на резервоара за горива била повредена, поради което не препратила информацията за количеството гориво в НАП и не издала нужната бележка (информация на хартиен носител). За липсата на бележка свидетелят Ж. информирала сервизната фирма, обслужваща нивомерната система.

Представените по делото Заповед за налагане на принудителна административна мярка, Призовка и Жалба, са неотносими към настоящия правен спор, поради което няма да бъдат коментирани.

Изложената фактическа обстановка, съответстваща изцяло и на констатациите, обективирани в АУАН и възприетата от АНО в НП, се установява по категоричен начин от писмените доказателства и от показанията на разпитаните в съдебно заседание, проведено на 13.09.2022 година свидетели – С.В. П.Х., К. М. Б., М. Д. К. и Г. С. Г.. Писмените доказателствени източници, по тяхното съдържание не се оспориha от страните и Съдът ги кредитира за достоверни, като цени същите при формиране на фактическите и правните си изводи. С тази правна преценка, за обективно верни се възприеха и свидетелските показания на С.П.Х., К.Б., М.К. и Г.Г., които са безпротиворечиви, логични и взаимнодопълващи се, правдиво звучащи и при липса на индиции за предубеденост на свидетелите. Не се установява първият и последните двама от посочените свидетели да имат личностно отношение към представители на ЕТ-жалбоподател, което да ги провокира да съставят АУАН. Основания за критика по отношение на показанията на всички посочени свидетели не се намериха. В допълнение към изложеното следва да се посочи, че от доказателствата по делото е видно, че актосъставителят е и свидетел, извършил проверката и установил нарушението, и независимо от това, че лицето е в служебно правоотношение с НАП, това не го прави заинтересувано лице, тъй като в ЗАНН не е предвидено, че лицата, работещи при АНО, не могат да бъдат участници при

съставянето на АУАН (в този смисъл е Решение № 39 от 15.02.2019 година по КАНД № 1241/2018 година на Административен съд - Хасково, докладчик Съдията Пенка Костова). Посоченото е така предвид липсата на противоречия – вътрешни и помежду показанията на посочените четирима свидетели (както вече бе посочено), от друга страна те не се компрометират и при съотнасяне и с останалите доказателствени източници – писмените такива, нито пък се опровергават с насрещни доказателства, ангажирани от страна на ЕТ-жалбоподател. Точно обратното, свидетелските показания са в цялостна корелация и напълно убедително се подкрепят от фактическите обстоятелства, съдържащи се в писмените доказателства от Административнонаказателната преписка (АНП). Ето защо, според Съда показанията на тези четирима свидетели не са и не се считат за насочени към прикриване на обективната истина по делото. По своя доказателствен ефект и стойност, така обсъдените и оценени с кредит на доверие гласни доказателства са пряко относими към изпълнителното деяние на процесното нарушение и неговото авторство, времето и мястото на осъществяването му, като потвърждават фактическото му извършване от ЕТ-жалбоподател, с оглед установения факт, че не е изпълнил задължението си да предава на НАП по установената дистанционна връзка данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверения обект на търговия на течни горива. Поради това Съдът ги кредитира изцяло за достоверни.

Показанията на свидетеля М.Ж.Ж. не са в противоречие с другите събрани по делото доказателства, поради което Съдът ги кредитира.

С правна преценка за достоверност, Съдът изцяло кредитира и писмените доказателства, приложени в АНП, приобщени по реда на чл. 283 от НПК, вр.чл. 84 от ЗАНН, които не се оспориха от която и да е от страните в процеса. Същите се цениха изцяло по съдържанието си спрямо възпроизведените в тях факти, респ. автентични по признак – авторство.

Като прецени така установената фактическа обстановка с оглед нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, при цялостната служебна проверка на акта, при условията на чл. 84 от ЗАНН, вр.чл. 14, ал. 1 и ал. 2 от НПК и във връзка със становищата на страните, настоящият състав на Свиленградски районен съд, достигна до

следните **правни изводи**:

Преценена по същество, Жалбата е неоснователна.

ПО ДОПУСТИМОСТТА НА ЖАЛБАТА

Жалбата е с правно основание чл. 59, ал. 1 от ЗАНН и е допустима – подадена е в преклузивния срок по ал. 2 на посочения текст видно от датата ѝ на депозиране в Регистратурата на АНО, от надлежно легитимирано за това действие лице (срещу, което е издадено атакуваното НП) – пълномощник с Пълномощно, приложено по делото, при наличие на правен интерес от обжалване и пред местно (по местоизвършване на твърдяното нарушение) и родово (по аргумент от чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) компетентния Свиленградски Районен съд. Ето защо същата е проявила своя суспензивен (спиращ изпълнението на НП – аргумент от чл. 64, б. „б” от ЗАНН) и девулативен (сезиращ Съда – чл. 59, ал. 1 от ЗАНН) ефект.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА ПРОЦЕСУАЛНИЯ ЗАКОН

Обжалваното НП и АУАН, въз основа на който е издадено, са законосъобразни от формална, процесуалноправна страна, като Съдът достигна до тези изводи след служебна проверка на съдържанието и материалите от приложената АНП. Не се констатираха недостатъци на актовете, водещи до отмяна на НП.

Спазена е изцяло административната процедура по съставяне на Акта и издаване на обжалваното НП. За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи следното: разпоредбата на чл. 52, ал. 4 от ЗАНН сочи, че преди да се произнесе по преписката, наказващият орган проверява Акта с оглед на неговата законосъобразност и обоснованост и преценява възраженията и събраните доказателства, а когато е необходимо, извършва и разследване на спорните обстоятелства, като разследването може да бъде възложено и на други длъжностни лица от същото ведомство. При издаване на НП, АНО е обвързан от разпоредбата на чл. 57 от ЗАНН относно съдържанието му и няма задължение да се произнася изрично, в самото НП, по направените

възражения; т.е. самото обсъждане от страна на АНО на възраженията не е задължително да съставлява реквизит на издаденото от него НП. В посочения смисъл е Решение от 29.04.2014 година, постановено по КАНД № 111/2014 година на Административен съд – Хасково, докладчик Съдията Теодора Точкова. Видно е в конкретния случай, че АНО е изпълнил задълженията си относно преценка на възраженията и събраните доказателства, и изясняване на спорните факти и обстоятелства във връзка с Възражението на ЕТ-жалбоподател, като независимо от изложеното АНО се е произнесъл в НП по така направеното Възражение като е посочил, че последното е неоснователно.

Спазени са предвидената форма и процесуален ред, като констатиращият и санкционният актове имат необходимите реквизити и минимално изискуемо съдържание, съобразно изискванията на чл. 42 от ЗАНН – за АУАН, респ. и чл. 57 от ЗАНН – за НП. Самото нарушение е описано, както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Съдържанието на АУАН и НП при описание на процесното деяние е идентично. Следователно нарушението е описано по начин, даващ възможност на наказаното лице да възприеме в цялост признаците на същото и да организира адекватно правото си на защита. Т.е. налице е пълно съответствие между описанието на нарушението от фактическа страна и законовите разпоредби, които са била нарушена. Следва да се отбележи, че е неоснователно наведено в съдебно заседание възражение от страна на адвокат Ф. относно липса на задължителни реквизити – дата и начин на констатиране на нарушението, тъй като изрично е посочена датата на констатиране – 25.02.2022 година и точно, ясно и конкретно е посочено по какъв начин е констатирано нарушение – първа с проверка на място и в последствие при проверка в информационните системи на НАП.

Действително в АУАН не са посочени датите на раждане на свидетелите К. и Г., но този реквизит следва да е наличен в Акта с оглед идентификацията и конкретизацията на посочените лица. Предвид факта, че са посочени коректно, точно и ясно трите им имена и адреса им по месторабота, е налице пълно индивидуализиране на посочените лица и не е наличен проблем с тяхната индивидуализация, т.е. с тяхната самоличност, респ. призоваването им в съдебно заседание. От друга страна констатирания пропуск не представлява съществено процесуално нарушение, тъй като съгласно правната теория и константната съдебна практика, съществено е това

нарушение на административнопроизводствените правила, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, т.е. такова нарушение, недопускането на което е можело да доведе до друго разрешение на поставения пред административния орган въпрос, което в настоящия случай не е налице. По изложените съображения Съдът не намира, че е налице съществено процесуално нарушение, свързано с факта, че в АУАН е посочено, че нарушителят има право на възражение в 3-дневен срок и тъй като Възражение има депозирано в предвидения от закона 7-дневен срок и то е разгледано от АНО.

Актът и НП са издадени от компетентни органи съгласно чл. 37, ал. 1, б. „а” от ЗАНН, вр.чл. 193, ал. 2 от ЗДДС и чл. 47, ал. 1, б. „а”, вр.ал. 2 от ЗАНН, вр.чл. 193, ал. 2 от ЗДДС. Актовете, с които се установяват нарушенията по цитирания закон, се съставят от органите по приходите. В процесния казус е установено, а и не е спорно между страните, че към 04.03.2022 година актосъставителят С.В. П.Х. е заемала длъжността „Старши инспектор по приходите” в ГДФК, отдел „Оперативни дейности” - Пловдив при Централно управление на НАП”. Предвид изложеното актосъставителят С.П.Х. безспорно се явява орган по приходите, който има правомощията по чл. 193, ал. 2 от ЗДДС, т.е. да съставя Актове, с които се установяват нарушения по посочения закон. Посочените разпоредби пряко делегират правомощия на актосъставителя, поради което същият не се нуждае от допълнително оправомощаване от когото и да било. В тази насока е и изявлението на свидетеля П.Х., направено в открито съдебно заседание, проведено на 13.09.2022 година. Лицето, подписало НП – М.Й.Р., е заемала към момента на издаването му длъжността „Началник на Отдел „Оперативни дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП”, чиято материална компетентност да издава НП за нарушения по чл. 185 от ЗДДС се доказва от приетата по делото № ЗЦУ-1149 от 25.08.2020 година на Изпълнителния директор на НАП, т.е. тя се явява носител на санкционна власт, делегирана ѝ в длъжностно качество (заемана длъжност) от наказващия орган по закон съгласно чл. 193, ал. 2 от ЗДДС – Изпълнителния директор на НАП по надлежния ред с административен акт - Заповед и деянието е извършено в зоната на отговорност на ТД на НАП - Пловдив. Персоналното заемане на длъжността от М.Й.Р. е служебно известно на Съда (както вече бе посочено).

Нарушението е извършено в мястото, от където е следвало да бъдат предавани на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверения обект на търговия на течни горива. Действително в част от документите в АНП е посочено, че проверения обект се намира в град Свиленград, а в други – в землището на град Свиленград – налице е противоречие, но в случая е важно, че е посочено, че бензино газстанцията се намира в ПИ 982028, което напълно индивидуализира мястото на нарушението. Т.е. посочено така безспорно с е удовлетворява изискването на закона за конкретизиране на мястото на извършеното нарушение.

Датата на деянието също е конкретизирана, а именно: датата на доставката на течното гориво – 29.01.2022 година.

При издаването на Акта и НП са спазени предвидените от разпоредбите на ал. 1 и ал. 3 на чл. 34 от ЗАНН срокове.

Не са допуснати съществени процесуални нарушения по образуването и приключването на административнонаказателната процедура, които да водят до нарушаване на правото на защита на ЕТ-жалбоподател и да се основания за неговата незаконосъобразност и отмяна. Съдът не констатира съставяне на АУАН в нарушение на чл. 40 от ЗАНН, доколкото същият е съставен в присъствие на упълномощен представител на ЕТ-нарушител (неоспорен от жалбоподателя факт). Съгласно приложеното Пълномощно на представляващия ЕТ-жалбоподател, той упълномощава лицето Е.И.С. да представлява ЕТ пред НАП.

Съставянето на акта по реда на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН не е съществено нарушение на процедурата, което да накърнява процесуалните права на санкционираното лице до степен за отмяна на НП, доколкото разпоредбата не въвежда императивно задължение в АУАН да бъде отбелязана конкретната причина, поради която Актът не може да се състави в присъствието на свидетелите, присъствували при извършването или установяването на нарушението. При спор относно фактическите установявания, не е пречка да бъдат разпитани лицата, подписали Протоколите за извършената проверка, което бе сторено в настоящия случай. Действително не е посочено, че АУАН е съставен при условията на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН, но това не представлява

съществено процесуално нарушение, водещо до отмяната на обжалваното НП, тъй като съгласно чл. 84 от ЗАНН, вр. чл. 348, ал. 3, т. 1, вр. ал. 1, т. 2 от НПК, процесуалното нарушение е съществено, само ако то е довело до ограничаване на процесуалните права на жалбоподателя. В случая правата на ЕТ-жалбоподател не са ограничени по никакъв начин. На следващо място следва да се отбележи, че съществени са само тези нарушения, които ако не бяха допуснати, биха довели до друг резултат, което в настоящия случай не е налице. Ето защо наведеното в тази насока възражение в съдебно заседание от страна на процесуалния представител на ЕТ-жалбоподател е неоснователно.

На основание чл. 79 б от ЗАНН Съдът констатира, че процесната Имуществена санкция не е платена – видно от Писмо с вх.рег.№ 7551 от 19.08.2022 година, поради което производството не подлежи на прекратяване поради влизане в сила на НП в резултат на плащане на санкцията.

Предвид изложеното липсват предпоставки за отмяна, на процесуално основание, поради недостатък във формата на акта или допуснато друго процесуално нарушение, от категорията на съществените такива, рефлектиращо върху правото на защита на санкционираното лице, респ. довело до неяснота и неопределеност на фактите, подлежащи на доказване. Ето защо, съобразно изложените правни аргументи, решаващият Съдебен състав обосновава формира правен извод, че процесното НП не страда от формални недостатъци, в резултат на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което се явява изцяло законосъобразен от процесуалноправна страна, акт.

ПО ПРИЛОЖЕНИЕТО НА МАТЕРИАЛНИЯ ЗАКОН

Правилна е и дадената от АНО материалноправна квалификация на извършеното нарушение. Тежестта за установяване на конкретното деяние, съставляващо административно нарушение, неговият извършител и предметът на нарушението, е на АНО, който следва да проведе пълно доказване на спорните факти, което в настоящия случай е сторено по отношение на посоченото нарушение.

Задължение за всяко лице, което извършва доставки на горива в търговски обект, каквато е стопанисваната от ЕТ бензино газстанция, е да предава по дистанционна връзка с НАП данни, които да дават възможност за определяне на наличните количества в резервоарите за съхранение при търговията с течни горива и това се разпорежда от чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. В разпоредбата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г година на Министъра на финансите е доуточнено, че при това предаване на данни, като средство за измерване от одобрен тип, се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване с централно регистриращо устройство. Неизпълнението на това задължение е въздигнато от ЗДДС като нарушение

Т.е. административнонаказателната отговорност на жалбоподателя е ангажирана за нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година на Министерството на финансите, вр.чл. 118, ал. 6 от ЗДДС. Не е спорно, че ЕТ извършва продажба на течни горива от проверения търговски обект. Цитираната Наредба в чл. 3, ал. 3 сочи, че всяко лице, което извършва продажби на течни горива, е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива. За тази цел (както вече бе посочено) като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство към НАН, което е изпълнено в настоящия случай. Следователно нормата регламентира не само кръга на задължени лица, но и правилото за поведението им. От фактическа страна НП е мотивирано с липсата на предаване на НАП по установената дистанционна връзка на данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в проверения обект за търговия на течни горива. Ето защо, при събраните писмени доказателства и свидетелски показания, настоящата инстанция намира административното нарушение за доказано. В този смисъл опитите на нарушителя да разколебаят убедителността на главното доказване, проведено от страна АНО, при съдебното дирене, останаха неуспешни. Действително е имало авария на системата няколко дни по – рано, но тя е била отстранена на датата на нарушението – 29.01.2022 година, видно от Сервизния протокол, приложен в АНП. Фактът, че

документално е изпратена информация в НАП относно въпросната доставка, не променя горните изводи на Съда, тъй като документалното оформяне на пратката и информацията относно наличното количество в резервоара са две различни задължения за ЕТ-търговец на течни горива. Горните изводи на Съда не се променят и предвид факта, че от счетоводна гледна точка продажбата на това гориво, за което не е подадена информация от нивомерната система, е изрядна.

За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че дори и да има някаква неяснота във връзка с процесното нарушение в АУАН и в НП, то деянието е описано/удостоверено в Протоколите (, съставени при проверката на място и в офиса на НАП – Стара Загора), към чиито констатации препращат както актосъставителя, така и АНО. Подобно препращане не е недопустимо, тъй като в АНП са приложени тези Протоколи, т.е. те се явяват част от административнонаказателното производство и жалбоподателят има възможност да се запознае с тях. Т.е. в конкретния случай извършването на нарушението е документирано с Протоколите за проверка, изготвени от двамата Инспектори по приходите, като първият от Протоколите, изготвен на място е подписан от работещото в търговския обект лице. Същите са официални документ по смисъла на чл. 93, т. 5 от ДР на НК, вр.чл. 84 от ЗАНН и съдържанието им не е оспорено, съответно – опровергано. Напротив, констатациите в тях се подкрепят от приложените писмени доказателства. В подкрепа на изложеното е разпоредбата на чл. 50 от ДОПК, съгласно която Протоколите за извършена проверка от органите на НАП са годно доказателство за извършените от и пред него действия и изявления, и установените факти и обстоятелства.

Предвид горното Съдът намира, че описанието на нарушението е пълно, точно и ясно. Във връзка с наведеното в Жабата възражение относно неяснота къде е извършена справката, свързана с констатираното нарушение, става ясно че е извършена в масивите на НАП от служител на НАП – П.Х. в офиса на НАП – Стара Загора. За пълнота на настоящото изложение следва да се посочи, че въпросните справки са приложени в АНП. Въпросните справки от системата на НАП по безспорен начин обосновават извод за извършено нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 г одина, вр.чл. 118, ал. 4 от ЗДДС.

Деянието е съставомерно от обективна страна, като с оглед обстоятелството, че е ангажирана административнонаказателната отговорност на ЕТ, доколкото се касае за обективна отговорност, не следва да се обсъжда въпроса за субективната страна на деянието. Т.е. отговорността за нарушението на ЕТ е обективна и не подлежи на изследване от субективна страна - установяването на предвидените в санкционните норми обстоятелства от обективна страна, влече съответно административнонаказателна отговорност за този субект. По отношение твърдяната липса на вина – както вече бе посочено касае се за отговорност на ЕТ, като отговорността тук е обективна, не е елемент от фактическия състав, обосноваващ налагането или не на Имуществена санкция на ЕТ, поради което и повдигнатият въпрос е безпредметно да бъде обсъждан.

Досежно приложението на чл. 28 от ЗАНН - съгласно Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 година по тълк.н.д.№ 1/2005 година на ВКС, преценката „маловажност на случая” подлежи на съдебен контрол. В неговия обхват се включва и проверка за законосъобразност на преценката на чл. 28 от ЗАНН. Преценката за липса на основания и предпоставки за квалифициране на конкретния случай като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН, е изразена изрично от АНО. Отсъствието на изложени мотиви в тази насока, от негова страна, не съставлява процесуално нарушение. Извод, следващ по аргумент от чл. 57 от ЗАНН – процесуалната норма, лимитираща задължителните реквизити на НП (в този ред на мисли е неоснователно възражението, наведено в Жалбата в тази насока). От друга страна, съобразявайки признаците на осъществения фактически състав на административно нарушение, процесното деяние не разкрива обществена опасност, по-ниска от обичайната за този род нарушения, нито пък изобщо липса на такава, поради което не съставлява маловажен случай, според Съда. И това е така, тъй като нарушението засяга важни обществени отношения, свързани с възможността за проследяване на течните горива (т.е. тяхната реалност). Поради това липсват предпоставки за преквалифициране на нарушението като маловажно, респ. за приложението на чл. 28, вр. § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН и в този смисъл Съдът приема преценката на АНО по чл. 28 от ЗАНН за съответстваща на закона. От тук, законосъобразно, правилно и обосновано е издадено НП. В този ред на мисли следва да се посочи, че препращането в Жалбата към чл. 93, т. 9 от ДР на НК е неоснователно

предвид наличното определение (легална дефиниция) за „маловажен случай” в § 1, т. 4 от ДР на ЗАНН.

ПО РАЗМЕРА НА НАКАЗАНИЕТО

Както вече бе посочено АНО правилно е квалифицирал нарушението и правилно е приложил съответната административнонаказателна разпоредба на ЗДДС, като се е съобразил с разпоредбата на чл. 53, ал. 1 от ЗАНН.

Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година е издадена на основание чл. 118, ал. 4 от ЗДДС, поради което правилно за нарушаване на чл. 3, ал. 3 от същата е приложена санкционната норма на чл. 185, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДДС, тъй като е установено, че в случая нарушението не води до неотразяване на приходи.

Административнонаказателният състав на чл. 185, ал. 2, изречение първо от ЗДДС предвижда налагане на наказание на този, който извърши или допусне извършването на нарушение по чл. 118 от ЗДДС или на нормативен акт по неговото прилагане (, какъвто се явява Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година съгласно чл. 118, ал. 4 от ЗДДС). Разпоредбата на чл. 185, ал. 2, изречение второ от ЗДДС предвижда, че когато нарушението не води до неотразяване на приходи (какъвто е настоящия случай), се налагат санкциите по ал. 1 - по отношение на ЕТ наказание „Имуществена санкция” в размер от 500 лв. до 2 000 лв.

Действително не е посочена конкретната хипотеза на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС, отнасяща се до настоящия случай, а именно изречение второ, но в НП е направено достатъчно ясно описание на нарушението и фактическите обстоятелства, при които е извършено, поради което не се е стигнало до неразбиране от страна на лицето за какво го санкционират, съответно не е нарушено по никакъв начин правото на лицето да организира и осъществи защитата си в пълен обем. Отделно от това е налице препращане към ал. 1 на чл. 185 от ЗДДС.

Административното наказание е правилно и законосъобразно определено както по вида си, така и по размер, индивидуализиран в предвидения от закона минимален такъв.

Правна възможност за намаляване на наложеното административно

наказание не съществува, предвид факта, че административната санкция е определена в минималния размер, поради което по пряк аргумент от закона липсва основание за определянето ѝ под този минимум. Така наложеното с обжалваното НП наказание Съдът намира за справедливо и съответстващо на извършеното нарушение, както и за правилно с оглед постигане на предвидените в чл. 12 от ЗАНН цели на административното наказание – да предупреди ЕТ-нарушител към спазване на установения правен ред и да се въздейства възпитателно и предупредително върху останалите граждани, юридически лица и ЕТ.

По разноските:

В настоящото производство ЕТ-жалбоподател претендира присъждане на разноски в размер на 150 лв. за адвокатски хонорар и от страна на АНО – 150 лв. за юрисконсулство възнаграждение, съобразно представения Договор за правна защита и съдействие и Списъци на разноските.

Съгласно разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН в съдебните производства пред Районния съд страните имат право на присъждане на разноски по реда на Административнопроцесуалния кодекс (АПК). Съгласно чл. 143, ал. 4 от АПК когато Съдът отхвърли оспорването, ответникът има право на разноски.

Съгласно ал. 4 на посочената разпоредба в полза на учреждениято или организацията, чийто орган е издал акта, се присъжда и възнаграждение в размер, определен от Съда, ако те са били защитавани от юрисконсулт или друг служител с юридическо образование, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). Съгласно чл. 144 от АПК субсидиарно се прилагат правилата на ГПК. Съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК когато страната е била представлявана от юрисконсулт, размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от ЗПП. В случая е представен Списък по чл. 80 от ГПК от страна на АНО. Досежно размера на юрисконсултското възнаграждение за защита в производства по ЗАНН, Съдът, с оглед разпоредбата на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, според която норма за защита в производства по ЗАНН възнаграждението е от 80 лв. до 150 лв., заключава,

че за настоящото производство справедлив размер на юрисконсултско възнаграждение е сума от 80 лв. За да определи този размер, Съдът се съобрази с фактическата и правна сложност на делото, както и с развитието на производството – работата на юрисконсулта се състоеше в явяване в едно съдебно заседание и представяне на Писмено становище. За разликата до пълния претендиран размер от 150 лв. искането следва да бъде отхвърлено.

С оглед изхода на делото, искането на ЕТ-жалбоподател за присъждане на разноси под формата на заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 150 лв. следва да се остави без уважение.

Доколкото преди изменението на чл. 63 от ЗАНН, исканията за разноси са се разглеждали по реда на ЗОДОВ и се е прилагал чл. 205 от АПК, по аргумент от който за разноските, направени от жалбоподателите при обжалване на НП, издадени от органите на НАП, е отговаряла Агенцията, а не поделението ѝ (доколкото само Агенцията е юридическо лице), Съдът намира, че следва да присъди сторените в настоящото производство разноси за юрисконсултско възнаграждение именно на НАП.

Мотивиран от гореизложеното и на основание чл. 63, ал. 1 и ал. 2, т. 5, вр.ал. 9 и чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, Съдът в настоящия си състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА като правилно и законосъобразно НП № 642676-F644619 от 21.06.2022 година на Началник на Отдел „Оперативни дейности” – Пловдив, Дирекция „Оперативни дейности” в ГДФК на НАП, с което на ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от Дарина Димитрова Паришева, за нарушение на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н-18 от 13.12.2006 година, вр.чл. 118, ал. 6 от ЗДДС, е наложено административно наказание „Имуществена санкция” в размер на 500 лв.

На основание чл. 63д, ал. 1, вр.ал. 4 от ЗАНН, **ОСЪЖДА** ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от

Дарина Димитрова Паришева, ДА ЗАПЛАТИ на НАП с адрес: град София, ул.,„Дондуков” № 52, сумата от 80 лв., представляваща направени разноси за юрисконсултско възнаграждение по АНД № 499/2022 година по описа на Районен съд – Свиленград, като ОТХВЪРЛЯ искането за разликата от 80 лв. до 150 лв.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ЕТ „Дара транс – Дарина Паришева” с ЕИК 126619509, със седалище и адрес на управление: град Свиленград, ул.,„Христо Ботев” № 28, област Хасково, представляван от Дарина Димитрова Паришева, за присъждане на направените по делото разноси.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – Хасково в 14-дневен срок от получаване на Съобщението за изготвянето му с Касационна жалба на основанията, предвидени в НПК и по реда на Глава XII от АПК.

Съдия при Районен съд – Свиленград: _____